

Pawola hobroschene.

Gaž my pał sčylnje na semju pad-
nuchmy, slyšach ja głoŕ ku mno
grońezy, ten žaŕcho po Hebrejsku:
Saul, Saul, zo ty mno pschegońujošch?
Schěžko tebe bužo, pscheschimo sčpeń-
zoju kopasch. (Boŕ. 26, 14).

Kaŕa dobrotnosći, až ten Kněs na taŕego žalofnego smilnje
glěda, aŕo Saulus jo! Ssejžezy we tom nejhušchem ŕebju, bydlezy
mjasy tymi kjarližami tych humožonych a tych serafinow, wot
tam chyljo ten Kněs ŕe doŕoj, aby s jadnym pschegońowarom
powedał, aby ŕwojomu winiŕoju ŕe sjawit. Kaŕa to jo žiwnosć!
Kał milny jo ten humožnik, až won s tym poweda, kotryž s
groŕenim a s huŕnerschowanim pychafcho pscheschimo jogo huŕnikow?
Neběŕcho Saulus muže a žeński huŕwesane do popajženstwa
wjadł? Neběŕcho won jich we tych ŕchulach nuskał, aby to ŕwěte
mě Jesom Kristuŕa ŕromoschili? a nět stupijo ten Kněs ŕam
napredł, aby jogo k roŕymu sporak! Jo, gaby na tej droŕe jaden
blyŕt s ŕebja doŕoj derik a jogo sabik, to ŕeby bylo nam žiwno;
abo gab te huŕta togo Kněsa jogo sakleli, my ŕe ŕeby požiwali.
Schak běŕcho ten Kněs we zaŕu ŕwojogo hoŕoko-chojženja na semji
žesczej ŕwojim pschegońowarom to klesche poschpowedał. Abo ŕejo
won to ŕłowo raknuł: „Chtož pał pogorŕchujo jadnogo tych
nejryńŕchych, kenz do mno wěre, tomu by bylo lepej, aby mlynŕki
kamen sa jogo sčyju hordował powěŕony a won salaty we
togo morja dlymi.“ (Matth. 18, 6). Něto pał zo ten Kněs
togo žognowasch, aŕo psches taŕe ŕłowo jo saklěty; togo aŕ